

[Robert Mikkelsen.]

gangsmaade. Man har, som Regel vel ogsaa efter Retskendelse, tilbageholdt Breve, hemmeligt aabnet dem, affotograferet dem, lukket dem igen og sendt dem til Adressaten uden Meddelelse om, at saadan Kontrol havde fundet Sted. En saadan Fremgangsmaade er i Strid med Retsplejelovens Bestemmelse. Den er aabenbart ulovlig.

Andre Oplysninger i Akterne er fremskaffet gennem betalte Stikkere. Vi ved, at Politiet benytter saadanne Stikkere i et vist Omfang under Opklaring af forskellige Slags Forbrydelser. Det er muligt, at en saadan Fremgangsmaade undertiden kan lette Politiet dets Arbejde, men jeg finder det ikke desto mindre utiltalende, usømmeligt, at Politiet anvender disse Metoder, og jeg tror ikke paa, at de ikke kan undværes. Middelalderens Tortur kunde vel ogsaa lette Politimyndighederne at faa en Tilstaaelse frem, det var vel bl. a. derfor, at disse Metoder igen blev taget i Brug, da den nazistiske Middelalder for en Tid siden huserede her i Landet. Men vi har afstaaet fra Tortur. Der er heller ingen Tvivl om, at den gammeldags, ubegrænsede Varetægtsarrest kan lette Politiet, men ogsaa den har vi afstaaet fra, vi har andre Hensyn at tage end netop til dette at gøre det saa bekvemt som muligt for visse Politifolk. Lad Politiet appellere til Offentlighedens fredelige Medvirken, men vi ønsker ikke at se Politiet demoraliseret ved Samarbejde med og Afhængighed af det Bundfald af Samfundets Kloaker, som Stikkerne rekruteres fra. Det politiske Politi har i høj Grad brugt Stikkere, i højere Grad end nogen anden Afdeling inden for Politiet. Nogle af dem var Subjekter, som for en Femmer solgte deres værdiløse Sladder, andre var vel Folk af lignende Kaliber, moralsk afstumpede, ofte straffede, Psykopater, men undertiden særdeles vel afagte. Jeg kender Eksempler paa, at der er betalt endog meget betydelige Beløb til saadanne Formaal, en enkelt Mand har gennem lang Tid oppebaaret 1 500 Kr. om Maaneden som Stikker, en Departementschefsgage! Oplysninger fra saadanne Kilder florerer i det politiske Politis Akter.

Og saa er der Telefonaflytningerne. Om dem hører jeg gerne først den højtærede Ministers nærmere Forklaring. Foreløbig skal jeg alene konstatere, at Telefonaflytningerne uden Meddelelse til den paa-gældende har været et meget anvendt Mittel til Fremskaffelse af Oplysninger til det politiske Politi. Ogsaa her maa jeg tilføje, at det aldeles ikke er saaledes, som nogle maaske til egen Beroligelse vil tro, at Lytningen

hovedsagelig har været rettet mod Tilhængere af enkelte Partier. Det er kun tilfældige Eksempler paa denne Virksomhed, jeg er bekendt med, men de er nok til at vise Metoden: Politiet aflytter visse Telefoner, man noterer Indholdet af de førte Samtaler, og hvem der fører dem, og der bliver taget Rapporter og ført Kort over dem, der har talt. Brudstykker af Kartoteket er nu i Undersøgelingsdomstolens Besiddelse. Paa et af Kortene staar Navnet Ingeniør Rager, der var Medlem af dette Ting, da Telefonsamtalerne blev aflyttet. Man har hørt noget interessant i en Samtale, som dette Medlem af Folketinget har ført. Rapporten ligger et eller andet Sted, hans Navn staar i Kartoteket. Eller Professor Niels Bohr — der er Kort baade for Telefonen paa hans Arbejdsplads og over Telefonen paa Æresboligen. Eller Redaktør Jens Nyberg eller den afdøde Protokolsekretær ved Højesteret, Forfatteren Otto Rung eller Aksel Schiøtz eller Generalinde Rye eller forhenværende Kirkeminister Pastor Povlsen, jeg kunde blive ved, der er Hundreder af Kort fra alle Samfundslag, fra alle politiske Anskuelser. Paa et Kort, der bærer det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Navn, er der gjort Notat om Telegramcensur allerede før Besættelsen. Jeg vil gerne bede den højtærede Justitsminister oplyse, hvad Telegramcensur er for noget, det Begreb kendes ikke i Retsplejeloven.

Ogsaa andre Metoder: Indsamling af Oplysninger om Stillere og Anbefalere ved Valg har været anvendt. Her foreligger et ganske utvivlsomt ulovligt Valgtryk, som jeg ogsaa forventer vi faar lidt nærmere at høre om. Disse Metoder er altsaa anvendt systematisk gennem mange Aar fra Dag til Dag af det politiske Politi. Det er Metoder, som intet har tilfælles med den „Indsamling af Materiale, efterhaanden som det kommer offentligt frem“, som Politikommissær Glud har omtalt, og for tredje Gang i de nævnte korte Udtalelser til Offentligheden gribes denne faktiske Leder af Københavns Opdagelsespoliti altsaa i bevidst Usandhed. Det kan efter min Mening ikke passere. Denne høje Politimedmand har god Grund til ved mange Lejligheder at nægte at udtale sig til Offentligheden, men intet kan undskylde, og intet kan begrunde, at han giver bevidst vildledende og usandfærdige Meddelelser.

Den højtærede Ministers Udtalelser i Radioen forleden har ikke klaret de Spørgsmaal, der her er rejst. Den højtærede Justitsminister sagde nogle smukke Ord om Politiets Arbejde. Saadanne Udtalelser er for billige. Det klarer ikke de Problemer, der her er rejst. Jeg ved udmærket, at det store